

Jennifer a tí druhí

(denníková spoveď mladej schizofreničky)

13. november

Tie svetlá sa mi vysmievajú. Počujem ich aj cez zatvorené okno. Sú príliš hlučné! Sú v mojej hlave!!!! Neviem ich odtiaľ dostať von! Nikto so mnou nie je doma. Som sama. Bojím sa. Svetlá sa smejú.

14. november

Mama na mňa dnes kričala, že ma pošle na preliečenie do nemocnice, pretože som vyškriabala oči všetkým ľuďom v časopisoch. Sledovali ma. Smiali sa mi. Preto som to urobila. Mame som to nepovedala. Je proti mne. Viem to, viem to, viem to.

15. november

Ležím v posteli, ale nemôžem spať. Svetlá sa smejú hlasno. Veľmi, veľmi, veľmi hlasno.

16. november

Na lampe sa hojdajú trpaslíci a smejú sa mi. Ukazujú na mňa. Majú červené čiapky. Nemali by sa hojdať. Lampa môže spadnúť. Prečo sa smejú? Zapchala som si uši vankúšmi. Nechcem, aby sa smiali, nechcem, nechcem, nechcem, nechcem, nechcem, nechcem, nechcem...

17. november

Nešla som do školy. Povedala som mame, že mi je zle. Najskôr mi nechcela veriť. Ponáhľala sa. Nakoniec ma však nechala doma, ale povedala, aby som vyniesla smeti. Vyšla som na poschodie. Všade bolo ticho. Zavrela som dvere a zamkla, aby sa do bytu nikto nedostal. Nešla som výťahom, bála som sa. Trpaslíci ma tam chceli uväzniť. Viem o nich. Šla som po schodoch. Bola som skoro na prízemí, ale začula som hlasné kroky. Boli veľmi hlasné. Prikrčila som sa. Nechcela som, aby ma našli. Viem, že ma chcú nájsť, povedali mi to trpaslíci. Bolo múdre prikrčiť sa. Kroky boli veľmi hlasné, bála som sa. Zhodila som smeti zo schodov a utiekla. Tak som ho určite zdržala. Nedostal sa ku mne. Nedostal, nedostal, nedostal!

18. november

Mama povedala, že na schodoch boli vysypané odpadky. Vraj to vreco bolo celé potrhané. Určite to urobil ON! Celé vreco potrhali, myslel si, že som to ja. Urobil to ON!

19. november

Je v mojej izbe. Dostal sa dovnútra! Asi sem vtrhol, keď mama odchádzala a schoval sa mi do skrine, aby sme si ho ani jedna nevšimli.

Bojím sa. Je schovaný za mojou posteľou. Vyšiel zo skrine, kým som bola v kuchyni. Musím si dať pozor, aby mi žiadna časť tela nevytŕčala spod prikrývky, pretože tak by ma určite chytil. Nedovolím mu to. ON nado mnou nezvíťazí!

20. november

Videla som ho! Spí pod mojou posteľou. Zobudila som sa skoro ráno a keď som sa naklonila z postele, uvidela som ho.

Spod postele mu vytrča ruka. Je to kostlivec. Slepí kostlivec. Chce ma dostať... Musím počkať, kým výjde slnko, aby zaliezol naspäť do skrine.

Zalezie, keď sa nebudem pozeráť. Ale ja budem dávať pozor. Nevyhrá nado mnou.

21. november

V noci som sa zobudila, pretože mi spod prikrývky vytrčala noha. Ešteže som sa zobudila skôr, než kostlivec. Určite by ma schmatol a odtiahol do skrine.

22. november

Ráno bola v mojej izbe mama. Povedala, aby som zostala doma, pretože vyzerám unavene. Celú noc som nespala, preto vyzerám unavene. Musím dávať pozor na kostlivca. Myslím, že vidím jeho lebku. Nesmiem robiť prudké pohyby, inak ma chytí.

23. november

Mama ma vzala k lekárke. Správala sa ku mne milo, ale viem, že to iba hrala. Povedala som im obom o kostlivcovi, ale neverili mi. Doktorka sa tvárila rozrušene a mama stuhla. Tak sa prezradili. Som rada, že sa prezradili. Zajtra musím ísť k psychológovi. Nechápem prečo, nie som predsa blázon! Nechcú mi pomôcť! Sú na kostlivcovej strane! Viem to, viem to, viem to, viem to!

24. november

V noci sa mi trpaslíci dostali do hlavy. Stále ich počujem smiať sa a rozprávať. Dnes som bola u psychológa. Nič som mu nepovedala. Poradili mi to trpaslíci. Viem, že bol ten doktor proti mne. Tváril sa veľmi milo a stále opakoval, že mi chce pomôcť, ale neverím mu. Chcel sa rozprávať aj s mamou. Určite jej o mne nahovoril škaredé klamstvá!

25. novembra

Mama dnes nešla do práce. Vraj so mnou zostane doma, ale neverím jej. Chce na mňa dať pozor, aby som neutiekla. Je na kostlivcovej strane.

26. november

Dnes ma boli navštíviť dievčatá zo školy. Stále sa ma na niečo vypytovali. Chceli zo mňa vydolovať informácie, ale nič som im nepovedala. Nechali mi tu čokoládu, ale vyhodila som ju. Bola otrávená.

27. november

Mama sa tvári zvláštne. Je stále doma a núti ma jesť nejaké lieky. Nechcela som ich jesť, ale donútila ma. Keď bola v izbe, vyvrátila som ich.

28. november

Dnes som prišla do kuchyne a uvidela som mamu, ako niečo mieša v tanieri. Bola to polievka. Mama sa tvárila zvláštne. Kým ju miešala, triasli sa jej ruky. Určite ju otráвила. Nejedla som ju. Nedovolím, aby vyhrali.

29. november

Nešla som spať do svojej postele. Leží v nej nejaký zelený muž s klobúkom. Vyzerá strašidelne, ale nemôžem otvoriť dvere, lebo by sa zobudil. Prespím v kúte svojej izby. Ráno odíde.

30. november

Mama dnes bola ešte zvláštnejšia. Schovala predou mnou všetky ostré predmety. Schovala si ich do skrine vo svojej izbe. Celý deň som nič nejedla. Jedlo je otrávené. Ten zelený muž s klobúkom sedí na skrini. Nedovolí mi odísť. Bojím sa ho. Je škaredý. Má odporne hnedé vlasy a krvavočervené oči. Stále na mňa hľadí, ale ja sa na neho nepozriem, pretože by ma schmatol a odniesol preč.

1. december

Povedala som mame o zelenom mužovi. Okamžite vzala telefón a s niekým začala telefonovať. Nechce mi pomôcť.

2. december

Mama sa so mnou dnes chcela rozprávať. Posadila ma do kresla a tvárila sa veľmi vážne. Vraj ma zajtra zavezie do nejakého ústavu. Hovorila, že mi chce pomôcť, ale ja viem, že ma tam chce zavrieť a nechať, aby si po mňa prišiel kostlivec alebo ten zelený muž. Je s nimi.

3. decembra

Dostala som sa do maminej izby a vzala odtiaľ nôž. Schovávam si ho pod vankúšom. Poradili mi to trpaslíci. Vraj nemám nechať kostlivca vyhrať. A ja mu to nedovolím! Nedovolím, nedovolím, nedovolím, nedovolím, nedovolím, nedovolím, nedovolím, nedovolím, nedovolím... Trpaslíci vravia, že už je čas...

- Jennifer Victoria Holland

8.10.1998-3.12.2013